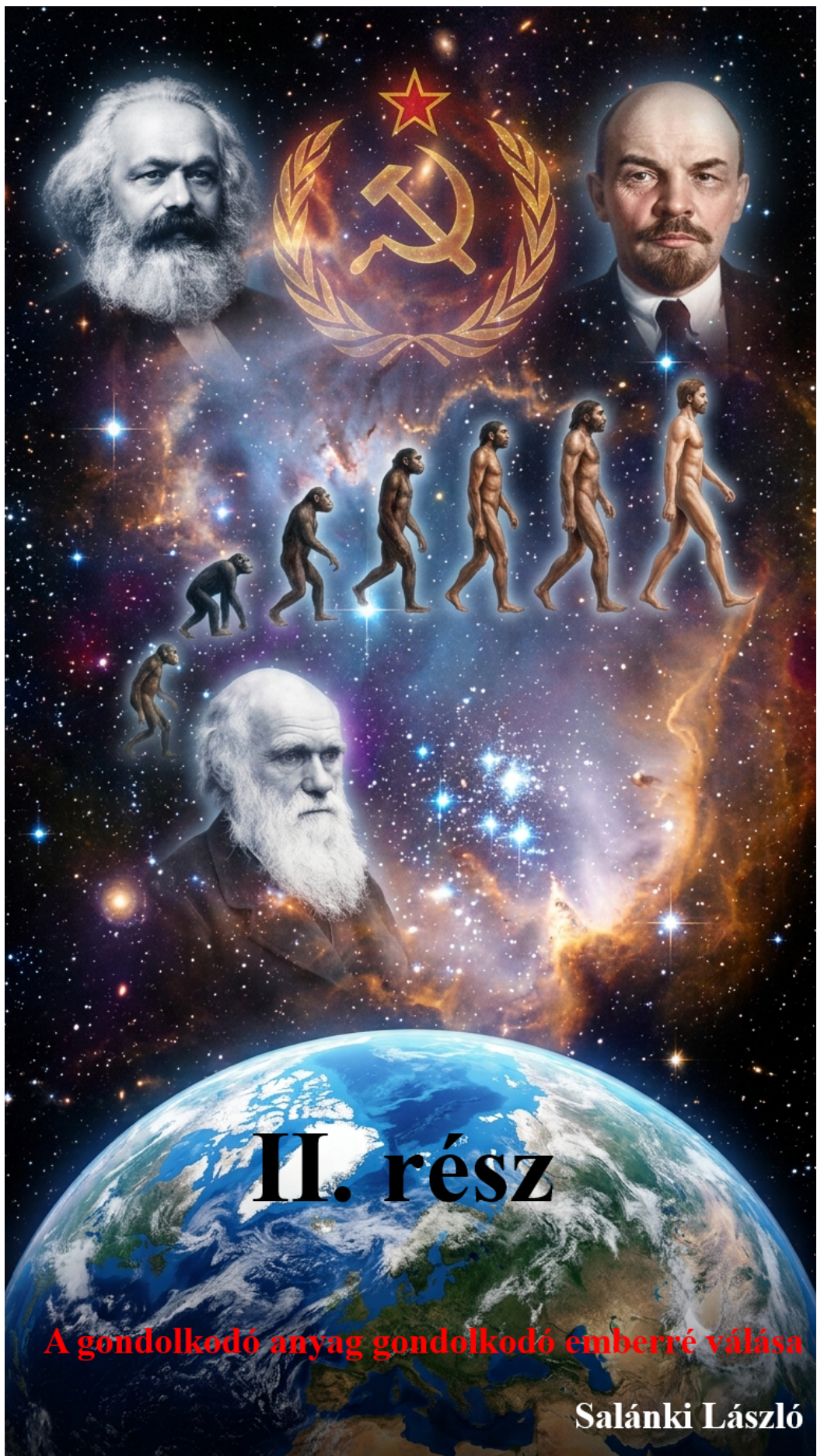

II. rész

A gondolkodó anyag gondolkodó emberré válása

Salánki László

Az II. rész tartalomjegyzéke

A vallás az idealizmus, a képzelet világa

A képzeletben létező isten

Az isten a semmiből valami

Az istenanyagból való szellem

Isten a legfőbb lény

Mi az isten?

Természetfeletti

Hiszékenység

A vallás az idealizmus, a képzelet világa

A vallás az idealista képzeletvilág, ami alapvetően a hiszékenységre támaszkodik. A képzelet szülte világkép azonban nem tudományos, ha a valóság ezt nem igazolja. Ilyen tudománytalan a vallás képzeletvilága, mert a kitalált, a képzelt világnézetét, az istent, a szellemvilágot, a teremtetést, stb., senki sem tudja objektíven a tudományos módszerrel bebizonyítani. A vallás a fantázia birodalma.

A tudományos módszer jelentősége a képzelt állítások vizsgálatában

A különböző világnézeteket, így a vallás képzeletvilágát is a valóságban a következetesen objektív tudományos módszerrel ellenőrizni kell, azért hogy tudományosan értékelhető legyen, mert a valóságban ellenőrizhető tudományos bizonyíték nélküli állítás elfogadása az tudománytalan, aminek az elfogadásához a hiszékenység elkerülhetetlenül szükséges.

A vallás képzeletvilágától nehéz megszabadulni

A hiszékenység és a butaság közel áll egymáshoz, mert egyik sem követeli meg a bizonyítékot az állítás igazolására. A nem tudományosan gondolkodó ember is vizsgálja az állítások igazságát, gyakran a tapasztalata, az előítélete, a tekintély alapján dönt, hogy elfogadja vagy sem. A vallás gyökerei nagyon mélyek, nehéz megszabadulni a világnézetétől, ha befészkelte magát a tudatba. Alapja a félelem, ami nagyon erősen motiválja a hiszékenységre, függetlenül attól, hogy tudja vagy sem a valóságtartalmát.

A vallás képzeletvilágát a tudomány nem igazolja

A vallás képzeletvilága alapvetően a hiszékenységre, a nem tudományra, nem a tudományos módszerre alapozza világnézetének elfogadását, állításainak nem kell megfelelnie az objektív valóságnak, az objektív igazságnak, elég azt csak a képzelet segítségével, a tudományosan következtelen spekulációval igazolni.

A vallás képzeletvilágának logikus magyarázatai sohasem következetesek, mindig van képzelt, kitalált elemei, amire építkeznek, de a végkövetkeztetései ettől még hamisak, mert a valóság a tudományos módszerrel ezt nem igazolja.

Bár igaz és reális részeit a valóságból, a tapasztalatból, az életből nyeri, mert máshonnan nem is lehetne, de végül is a hamis világképét tudománytalan magyarázattal a képzeletre alapozottan alakítja ki, ettől idealizmus.

Az idealizmus jellemzője, hogy minden tudományoskodása ellenére állításai megmaradnak a képzeletvilágban, mert nem jut el a valóságban a tudományos módszerrel az ellenőrzéséhez.

A tudományos módszer és világnézet is támaszkodik a képzeletre, de az idealizmussal ellentétben az állításait szigorúan a valóságban ellenőrzi, ha nem egyezik akkor addig módosítja hipotézisét, amíg kiderül, hogy igaz vagy hamis az. A vallás erre képtelen, mert a hiszékenység, a képzelet az úr, és kimozdíthatatlanul a fantázia birodalmában ragad.

Az ember képzeletvilágának állításait a valóság motiválja

Nincs olyan hamisság, szélhámosság, hazugság, világnézet, állítás, amely ne tartalmazzon valósat is, de ettől még összességében, lényegében nem válik az objektív igazsággá, ha ezt a tudományos módszer, a tapasztalat a valóságban nem igazolja.

A vallás idealista tudománytalan világnézet, ezért az objektív világ megismerésére alkalmatlan, valójában nem is akarja objektíven következetesen a valóságot megismerni, inkább a kitalált, a képzelt világképét szeretné az objektív valóságnak látni, elhinni, elhitetni, azonban ez nem az emberiség valódi érdeke.

A képzeletvilág a tudományos módszer igazolása nélkül a fantázia birodalmába tartozik

A vallás az általa elképzelt világot az objektív valóságnak tartja, pedig az csak egy általa kitalált vízió, amit nem szükséges objektíven a tudományos módszerrel bizonyítani, így ezt csak hiszékenyen el kell hinni.

Azonban csak a tudás, mégpedig a következetesen objektív tudományos módszerre és világnézetre, a dialektikus materializmusra alapozott tudás az ami segíti az emberiség létérdekét és az emberré válást. A vallás képzeletvilága az idealizmus, nem a tudományosan bizonyíthatóan létező valóság.

A vallás képzeletvilága nem az objektív valóság

A vallás nem támaszkodik a következetesen objektív tudományra, világnézetre, éppen hogy nem, így világnézete nem lehet objektív tudományos hipotézis sem, csak egy fantázia, ami a képzeletre alapozott spekuláció eredménye csupán, a valóságtól nagyon távol áll.

Azonban a tudomány állításait következtetlennül, de mégiscsak felhasználja a hamis, a képzelt, az idealista világnézete magyarázatára, de mivel nem következetesen objektív, így végül mégiscsak a hit maradhat állításai igazolására, amit bizonyíték nélkül hiszékenyen hinni kell és kész.

Filozófiai kislexikon

vallás: „...azoknak a külső hatalmaknak fantasztikus visszatükröződése az emberek fejében, melyek mindennapi létezésük felett uralkodnak, olyan visszatükröződése, amelyben a földi hatalmak földöntúli hatalmak formáját öltik.” (Marx—Engels Művei. 20. köt. 309. old.)

A vallás elsősorban nem az észre, hanem a hitre apellál, nem követeli híveitől, hogy összeegyeztessék dogmáit a szaktudományok adataival, az idealizmus viszont igényt tart arra, hogy tételeit az észen alapulóknak tekintsék, hogy azok a tudományos adatokból leszűrhetőeknek számítsanak [igaz, a vallási igazságokat a teológia is bizonyítani törekszik pl. (isten bizonyítékok) megkísérli, hogy a vallási dogmákat ne csak az ésszel „hozza összhangba”, hanem a tudomány adataival is — ennyiben a filozófiai idealizmussal határos]. Emellett a vallási képzetek zömmel képszerűek, az idealista tanok viszont, mint általában minden filozófiai elmélet, fogalmakkal és kategóriákkal operálnak.

A vallás létét kiváltó tényező az antagonisztikus alakulatokban az osztályelnyomás, az ember ember általi kizsákmányolása. A gazdasági és politikai osztályelnyomásnak kiegészítése, részben pedig előfeltétele is a szellemi elnyomás. „A vallás a szellemi elnyomás egyik fajtája, amely mindenütt ránehezedik a másoknak végzett örökös munka, az ínség és a magárahagyatottság által szorongatott néptömegekre. A kizsákmányolt osztályoknak a kizsákmányolók elleni harcában megnyilvánuló erőtlensége elkerülhetetlenül váltja ki a földöntúli jobb életbe vetett hitét, mint ahogyan a vadembernek a természet elleni harcában megnyilvánuló erőtlensége kiváltja az istenekbe, ördögökbe, csodákba és más effélékbe vetett hitét.” (Lenin Összes művei. 12. köt. 133. old.)

A vallás történeti jelenség, amelyet elkerülhetetlenül hoztak létre egy bizonyos fejlettségi fokon a társadalom életfeltételei, és amely az osztály nélküli kommunista társadalomban megszűnik.

A képzeletben létező isten

A tudomány (tudományos módszer és világnézet) szerint a világegyetemben létező formák létrejöttéhez, a mozgásához, a változásához, a fejlődéséhez nem szükséges elképzelni külső céltudatos okot, természetfeletti erőt, isteneket, szellemeket, világ-szellemet, stb., a világ ezek nélkül magától is mindörökké működik.

A világ minden kívülálló képzelt természetfeletti októl függetlenül változik és dialektikusan a természet törvényei szerint önmagától a véletlen kölcsönhatásokban fejlődik az összetett és bonyolult formákba, így jön létre a gondolkodó anyag is.

A véletlen változások alól kivétel a gondolkodó anyag az ember tevékenysége, aki a természet törvényire támaszkodva tudatosan cselekszik és így hozza létre a számára szükséges formákat.

A világ a tudomány szerint anyagi természetű

A tudományos világnézet a dialektikus materializmus, ami a tudományos módszerre támaszkodva azt állítja, hogy az anyagon és a működésének termékén kívül más nincs. Így a következetesen objektív tudomány szerint nincs természetfeletti szellemvilág, mert a tudományos módszerrel nem észlelhető az objektív valóságban.

Hol van a természetfeletti szellemvilág és az isten?

Objektíven, tudományosan sehol sem található meg a szellemvilág, a mennyország, az isten, csak a képzeletben létezik. Az emberiség számára az isten, a szellemvilág bármely tulajdonsága objektíven ismeretlen, valójában senki sem tud róla semmit sem. A hit valódi tudás, bizonyíték nélkül a képzelet világa, ez az isteni világ helyszíne, a fantázia birodalma.

A fantázia birodalma

A csapongó képzelet állítása a szellemvilágról tudományos bizonyíték nélküli, így a fantázia birodalmába tartozik. A tudományon kívül nincs más lehetőség, amivel a világot objektíven meg lehet érteni és magyarázni. A fantázia képzeletvilága nem a tudomány birodalma, ha nem igazolható, éppen hogy nem.

A természetfeletti, az isten létezésére adott magyarázat pedig sohasem a következetesen objektív tudományos módszer alapján történik, mert az idealizmus, a vallás ezt valójában nem szereti, nem tűri, mert a vallás világnézetén a képzelet az úr.

A szellemvilág nem az objektív valóság

Az isten, a szellemvilág a tudományos módszerrel észlelhetetlen, mert nem a valóság része, tudományos alapon a következtetése ellentmondásos, csak a képzeletben létezik. Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, mindörökké mozgásban, változásban létezik, így ami létrejött az csak az anyagban rejlő lehetőségnek köszönheti létét, ez a tudomány állítása.

Az isten, a szellemvilág csak a hiszékenyek képzeletében derengő hamis vízió és semmi köze az objektív valósághoz. Az objektív valóságon kívüli természetfeletti világ a semmiben van, így lesz az isten, a szellemvilág a semmiben a semmi valami. Így aki elhiszi a semmi valami létét, az a tudományt támadja, de bizonyítani mégsem tud semmit. Végül is a sehol sem létező semmi valamit akarja az objektív valósághoz kapcsolni.

Mi az isten?

A legfőbb lény az isten létevel nem az a legnagyobb probléma, hogy létezik vagy sem, ezt a tudomány akár ki is deríthetné, ha az objektív valóság lenne. Ki is derítette, az isten léte a tudományos módszerrel nem igazolható, így nem létezik a valóságban. A képzeletvilágban derengő isten a semmiben sem létező semmi valami.

A probléma az idealizmus hibája, képzeletvilága miatt van, mert az isten léte egyszerűen csak egy kitalált, spekulált valami, tudományosan nem az objektív valóság része, ezért nem lehet a következetesen objektív tudományos módszer alapján észlelni, bizonyítani, cáfolni sem. Az isten léte bizonyíték nélküli állítás, ezért valójában nem is állítás, amit ezért nem kell cáfolni sem.

A materializmus világnézete csak az objektív valóságot fogadja el, azt amit a tudományos módszer bizonyít, az isten azonban nem a valóságban hanem csak a képzeletben létezik.

Az isten léte képzelgés csupán. Így csak a hiszékenységre van szükség az isten létének az elfogadásához, de bármennyien is elhiszik ezt, senki sem képes objektíven bizonyítani. Na ez a legnagyobb hiba. A következetesen objektív tudomány következtetése szerint az isten nem létezik az objektív valóságban, mert semmilyen tulajdonsága sem észlelhető, nem figyelhető meg. Az objektív valóságon kívüli a képzelet, a fantázia világa, ott létezik csak az isten a valóságban azonban sehol sem.

Filozófiai kislexikon

istenérvek: logikai bizonyítékok, amelyek segítségével egyes idealista filozófiai rendszerek és vallási irányzatok isten létét igyekeznek igazolni.

Valamely képzet vallásos jellegének fő meghatározó ismerve, hogy természetfelet-tibe vetett hittel kapcsolatos. Ide tartozik, először is, természetfeletti lények (istenek, szellemek) reális létében, másodszor, természetes jelenségek közötti természetfeletti kapcsolatok létezésében (mágia, totemizmus), és harmadszor, anyagi tárgyak természetfeletti tulajdonságaiban (fetisizmus) való hit.

Aquinói Tamás öt istenérve a Summa Theologiae-ban (Wikipédia alapján rövidítve):

A mozgató (A változásból vett érv): A világban minden változik és mozog. Ami mozog, azt valami más mozgatja. Mivel ez a láncolat nem mehet vissza a végtelenbe, kell egy első, **mozdulatlan mozgató**, ami maga Isten.

Az első létesítő ok (Az okságból vett érv): Mindennek van egy kiváltó oka, de semmi sem lehet önmaga oka. Az ok-okozati lánc nem végtelen. Szükséges egy **első, nem okozott ok**, amit Istennek nevezünk.

A szükségszerű létező (Az esetlegességből vett érv): A világ dolgai keletkeznek és elmúlnak, vagyis nem szükségszerűek, hanem csupán lehetségesek (esetlegesek). Ha minden ilyen lenne, egyszer eljöhett volna az idő, amikor semmi sem létezett. Kell tehát egy **szélségszerű létező**, amely önmagából meríti létét.

A legtökéletesebb lény (A tökéletességi fokozatokból vett érv): A világban a dolgok bizonyos tulajdonságait (jószág, igazság, nemesség) fokozatokban látjuk (valami kevésbé vagy jobban jó). A fokozatok létezése feltételez egy abszolút mércét, egy **legtökéletesebb lényt**, ami minden jószág forrása.

A világ rendezője (A célirányosságból vett érv): A természeti (értelmetlen) dolgok is célszerűen, szabályszerűen működnek. Mivel nincs saját értelmük, egy intelligens elmének kell őket a céljuk felé irányítania. Ez a **világrendező értelem** Isten.

Az isten a semmiből valami

Az isten szellem az objektív valóságon kívül létező anyag nélküli semmi valami

Az isten szellemnek, mivel anyag nélküli semmi valami, így a semmiből való valami teremtése az nem semmi furcsaság, hanem ez tudománytalanság, létezése elfogadásához a hiszékenység elégséges, illetve csak így lehetséges.

A semmi valami teremti a valamit

Ugyanis az isten a vallás szerint nem anyagi valami, hanem szellem valami, a semmi anyag, így valójában a semmi valami, ami nem rendelkezik az elemi részecskével, az atomokkal, elektronokkal, fotonokkal, kvarkokkal, energiával, stb. sem. Így nem rendelkezik a teremtéshez szükséges semmilyen tömeggel, energiával, vagyis semmivel sem.

Az isten szellem anyag definíciója

A semmiből nem lehet készíteni - teremteni - semmit sem. Ahhoz hogy az isten szellem teremteni tudjon léteznie kell anyagi valaminek. Ez az isten vagy szellem-anyag, ez nem közönséges anyag, ez valójában a semmi valami anyag. Az isten szellem is istenanyagból van, ez így logikus és a teremtés előtt a világ is szellemanyagból volt, amit az isten átalakított valódi anyaggá, amiből később a világot készítette.

Ugye milyen logikus? Méghogy nincs isten? De van! Csak logikusan végig kell gondolni! Az isten, a természetfeletti, a mennyország szellemanyagból van! Így létezik szellem atom, elektron, foton, kvark, energia, stb. Így már tudományos értékű bizonyíték lehetne az isten létezése, csak meg kellene találni és mérni ezeket az anyagi formákat. Ilyen egyszerű.

A semmi valami hol van?

Az isten a képzelet szerint valahol a természetfeletti mennyországban tartózkodik, ami az ember által észlelhetetlenül az objektíven létező világon kívül van. A világ teremtése előtt az isten a semmi valami az anyag nélküli semmiben volt és ebből a semmiből (az isten szellem anyagból) teremtette a valódi valamit az anyagi világot, majd az embert a földön.

Mit tud az emberiség a semmi valamiről?

Bár az istennek (az isten szellem anyagról) semmilyen tulajdonságáról konkrétan, tudományos módszerrel bizonyíthatóan senki sem tud semmit, így erről csak fecsegni, tudománytalanul képzelegni lehet.

Igazolhatóan az isten szellemnek a semmi valaminek (az isten szellem anyagnak) a semmiből való teremtéshez szükséges valamiről nem lehet tudni semmi objektív valóságot, így ebben a zaggyvasásban minden bizonyíték nélkül csak vakon, hiszékenyen hinni lehet, illetve csak így lehetséges.

A semmi valami létezését ki hiszi el?

A vallás ilyen, mert az anyag nélküli semmi valaminek az isten szellemnek a világegyetem semmiből való teremtésében hisz, ami már valami, de erről semmit objektíven nem tud bizonyítani. Ez azonban a hiszékenység nélkül nem működik.

A teremtés előtt az isten szellem a nem létező univerzumon kívül a semmi valaminek volt és a semmin kívül nem volt semmi sem, csak egyszerűen az isten szellem a semmi valami, így ebből a semmiből a semmi valaminek kellett a valamit létrehozni, teremteni, hmmm ... csupa semmi, ez örület. Ki érti ezt meg, ki fogadja ezt el? Ezt csak a hiszékenyek fogadják el.

Isten a vallás szerint - idézetek innen-onnan:

„**Isten:** az összes vallásban a Legfőbb Lény, ... Minden létezés, mozgás és élet forrása, maga a transzcendencia. ...

Istenség: mint az élet és halál ura, a világ alkotója és kormányzója, ... olyan felsőbbrendű lény, aki túl van a világunkon, aki szellem és halhatatlan ... A legfőbb lény önmagát magyarázza, fölötte nincs úr. ...

a világ első okáról, a mindenség alapjáról és végső céljáról: Isten a lét teljessége, minden lét forrása, a természet, a tört., a kinyilatkoztatás és az egyéni élet alfája és omegája, minden szellemi élet tartalma és minden törekvés végső célja.“

„**Miből teremtette Isten a világot?** Isten a világot a semmiből teremtette; elegendő volt hozzá az ő pusztá akarata.“

„**Szent Ágoston tanítása a világ teremtéséről:** Isten a világot önzetlen jóságából fakadóan teremtette, senki és semmi nem kényszerítette rá. Minden dolog csakis csak Istennek köszönheti a létét. ... A teremtés előtt nem volt semmi: Ágoston számára a „**semmiből való teremtés**” már teológiai hagyomány része. A világot Isten vagy semmiből kellett, hogy teremtsen – vagy önmagából (mert rajta kívül nem létezett más

semmi). De magából nem teremthette, mert akkor egyenlő lenne vele. Ágoston szerint bármilyen teremtés előtti anyag létezésének a feltételezése tagadja Isten mindenhatóságát. Elvetette azt a világszemléletet, miszerint Isten, egy már előre meglévő nem teremtett anyagból formálta volna meg a világot. ... A teremtés azt jelenti, hogy Istentől származik az anyagiság és az anyagiságot befogadó forma is. ... Isten az első létező, aki a semmiből teremtett és egyedül rá mondható csak, hogy örökléttel bír.“

Az istenanyagból való szellem

A következetesen objektív tudomány szerint csak az anyag létezik, a tudományos módszerrel másra nincs bizonyíték, ez a dialektikus materializmus tudományos világnézete. Minden ami létezik az anyag vagy a mozgásához, a működéséhez tartozó, valami. Az anyag tudományos leírása, ábrázolása, a gondolkodás tudati eredménye az anyag fogalmához tartozik.

Ha észlelhetően, ha a következetesen objektív tudományos módszerrel következtethetően, bizonyíthatóan létezne az isten szellem valami, a természetfeletti valami, akkor az is csak anyagból lenne - talán az istenanyagból vagy a szellemanyagból. Ezt azonban előbb a tudománynak fel kell fedeznie, hogy a valóság részeként elfogadható legyen.

Mi az istenanyag?

Ennek meghatározásában segít a képzelet és a valóságban létező anyag tulajdonságainak ismerete. Az istenanyag a szellemek, az isten, a természetfeletti világ, a mennyország és lakóinak építőeleme, hasonlóan a valódi anyaghoz. Azonban az istenanyag nem olyan, mint a közönséges objektív világban létező anyag, mert az atomszerkezete a semmiből - a nem anyagból - épül fel.

Az istenanyag nulla közönséges anyagot és energiát tartalmaz, így kiterjedése is nulla, egy elméleti pont. Így pont ekkora a természetfeletti világ mérete, azaz nulla, ami azonban az objektíven létező világon kívül létezik valahol a semmiben.

Az istenanyag a semmianyag, nincs semmilyen kölcsönhatás az építőelemeinek részecskéi között. Bár az istenanyagnak is vannak építőelemei és a szellem atommodell tudománya szerint működik. Ha ezt a szellem tudományt megismeri az emberiség, akkor talán objektíven megismerheti isten szellem tulajdonságait. Addig azonban csak a

képzelet segít a róla alkotott vélemény kialakítására.

Mi az isten?

Az isten a semmianyagból van, nem anyag. Nincs energiája, semmije sincs, azonban mindörökké az univerzumom kívül a semmiben lebegő pontszerű szuper okos valami. Azonban képes anyagot és energiát teremteni a semmiből ez a semmi valami. Van aki ezt elhiszi? Van! A hiszékeny ember.

Valósként elfogadásához azonban előbb még a tudományos módszerrel fel kellene fedezni az istent, a szellemvilágot, a semmianyagot, de a tudomány szerint eddig még nyoma sincs az isten anyagi, szellemi formának.

A képzelet szülte magyarázat nem bizonyíték, ha nyoma sincs a valóságban. Ilyen alapokra építenek a vallások. Ezért az elfogadásához csak a hiszékenység szükséges és elégséges is. Hinni kell és kész.

A vallás nem a tudományos gondolkodásra, hanem a hitre, a hiszékenységre, a képzelődésre építi világnézetét, amit azonban nem tud tudományosan bizonyítani.

Marxista fogalomlexikon

Idealizmus: filozófiai irányzat, amely a filozófia alapkérdésének megoldása tekintetében a materializmussal ellentétes, amennyiben a szellemi, a nem anyagi elsődlegességéből és az anyagi másodlagosságából indul ki. Ez viszi közel a valláshoz, amely szerint a világ időben és térben véges, s az isten teremtette.

Materializmus: az egyedüli tudományos filozófiai irányzat, amely merőben ellentétes az idealizmussal. A filozófiai materializmus az anyag elsődlegességét és a szellemi, az eszmei másodlagosságot vallja, ami azt jelenti, hogy a világ örök és nem teremtett létező, mely térben és időben végtelen.

Vallás: az emberek mindennapi léte fölött uralkodó külső erőnek fantasztikus tükröződése az emberek fejében, amelyben a természeti erők természetfeletti formát öltenek. A vallás alapvető és döntő ismérve: a természetfelettibe vetett hitt.

Ateizmus: a természetfeletti (szellemekbe, istenekbe, túlvilági életbe stb.) hitet tagadó nézetek rendszere. **Az ateizmus tárgya:** a vallás keletkezésének és létezésének, forrásainak okainak tisztázása, a vallási tanítások bírálata és a tudományos világkép szempontjából, a vallás társadalmi szerepe s a vallási előítéletek leküzdése útjainak megvilágítása.

Filozófiai kislexikon

Anyag: materialista filozófia alapkategóriája, az emberi tudattól függetlenül létező objektív valóság megjelölésére szolgáló filozófiai absztrakció.

Engels szerint az anyagfogalom a legmagasabb szintű filozófiai absztrakció: „Az anyag, a matéria nem egyéb, mint az anyagok összessége, amelyből ezt a fogalmat elvonatkoztatták az olyan szavak, mint anyag és mozgás nem egyebek, mint rövidítések, amelyekbe sok különböző érzékileg észlelhető dolgot összefoglalunk közös tulajdonságaik szerint.” (Marx—Engels Művei 20. köt. 508. old.)

Az anyag lenini meghatározása a következő „Az anyag filozófiai kategória, amely

az érzeteinkben feltáruló, érzeteinkkel lemásolt, lefényképezett, visszatükrözött, érzeteinktől függetlenül létező, objektív valóság megjelölésére szolgál.” (Lenin összes Művei. 18. köt. 116. old.)

Isten a legfőbb lény

A kapitalista és az isten valóban felsőbbrendű?!

Az isten vonatkozásában viszonylag könnyű ezt megválaszolni, mert a következetesen objektív világnézet és tudomány szerint nincs isten, mert semmilyen tulajdonságáról nincs tudományos módszerrel vizsgált bizonyíték. Az isten csak a képzeletben létezik, fantázia csupán, ami azonban nem bizonyíték az igazolására.

A kapitalista felsőbbrendűség kérdése ennél összetettebb. A kapitalista a saját hasznára megvásárolja az emberben létező munkaerőt, majd elsajátítja az általa termelt értéktöbbletet, ezáltal a proletár alsóbbrendű emberré válik. Pontosan olyan ez, mint az isten és az emberiség viszonya – ez a párhuzam alapja.

A felsőbb és alsóbbrendű emberiség

A kapitalizmusban a kapitalisták profitérdeke a meghatározó, ezt támogatja a működési módja, segíti az individualista erkölcs, valamint a vallással, az idealizmussal terhelt zavaros tudománytalan világnézete.

A kapitalizmus a társadalmi helyzete szerint szélsőségesen megosztott a felsőbbrendű és az alsóbbrendű emberekre, az élősködő kapitalistákra és az őket kiszolgáló proletárookra. Ez a kapcsolat az emberiség számára felsőbbrendű és alsóbbrendű viszonyt jelent. A földön a kapitalista az isteni formához hasonlóan a legfőbb lény. A kapitalizmusban a demokrácia színvonala is ezt valósítja meg.

Az élősködés az a felsőbbrendűség jele?

A kapitalisták jellemzője a felsőbbrendű helyzetükből adódó törvényes kizsákmányolás és az erre alapuló élősködés az alsóbbrendű dolgozó proletár bér-rabszolgák, a beszélőszerszámok felett. Ez a forma hasonlít az isten a legfőbb lény és az emberiség kapcsolatára.

A kapitalista valójában nem felsőbbrendű, a kapitalizmus működési módja teszi lehetővé a kizsákmányolást és az erre alapozott élősködést.

Azonban ez a modell tette lehetővé a termelőerők gyors fejlődését. De az individualista erkölcs miatt nem lehetséges a társadalom és az emberiség érdekében felhasználni a társadalom tudatos, tudományos szervezését. Minden szinten harc, háború dúl, ami lehetetlenné teszi az emberiség összefogását.

Felsőbbrendűség nélkül a kapitalizmus nem működik

Azonban ez forma a kapitalizmus motorja, enélkül nem működik. A kapitalizmus az emberiség fejlődésének kihagyhatatlan szakasza, minden embertelensége ellenére is kifejlesztette a gondolkodó emberré váláshoz szükséges szintre a termelőerőket, ez a történelmi feladata.

Az isten a legfőbb lény világnézete még csak az emberiség gondolkodó állat kora

Az isten a legfőbb lény hitére az emberiség gondolkodó állat korában még szükség van, mert a felsőbbrendűek szükségszerű embertelenségének az elfogadása csak így lehetséges.

A vallás szerint a felsőbbrendű isten előtt mindenki egyenlő, de az emberiség istenhez képest alsóbbrendű. Ez a forma kísértetiesen hasonlít a felsőbbrendű kapitalista és az alsóbbrendű proletárok viszonyára. Az isten a legfőbb lény minta erős támasza volt a feudalizmusnak és a kapitalizmusnak is az, mert mindegyik forma a felsőbbrendű kizsákmányolók és az alsóbbrendű dolgozók társadalma.

A kapitalista felsőbbrendű ember a proletár emberek felett!?

Persze nem mindegyik kapitalista gonosz felsőbbrendű, mert igenis vannak és elég sokan, akik az egész emberiség számára hasznosak, még akkor is, ha kizsákmányolók és alapvetően a saját profitjuk az első. A kapitalizmusban a bér-rabszolgaság, a kizsákmányolás a kapitalizmus működési módja és az erkölcs miatt elkerülhetetlen.

Azonban ez tette lehetővé a kapitalizmus hihetetlenül nagy fejlődését, ami végül is az egész emberiség érdekében történt, kimozdítva a feudalizmusból az emberiséget.

Azonban a kapitalista kizsákmányoló elkerülhetetlenül felsőbbrendűként viszonyul a bér-rabszolgákhoz képest. Amíg kapitalizmus van, addig lesznek felsőbbrendűen élősködő kizsákmányolók. A kapitalizmus azonban mégis előre vitte a fejlődést és megteremtette a lehetőséget a gondolkodó emberré váláshoz.

Az isten a „legfőbb lény“ víziója ezt a felsőbbrendű élősködő kapitalista modellt támogatja. Bár az isten csak egy kitalált vízió, de a kapitalizmus céljának mégis megfelelő.

A kapitalizmus felsőbbrendűsége alapuló világnézete

A legfőbb lény isteni minta egy felsőbbrendű viszony az isten és az emberiség között, ami a kapitalizmusban hasonlóan működik a kapitalista és a proletárok között.

Azért ragaszkodik a valláshoz a kapitalizmus, mert csak így képes hatékonyan uralkodni élőködni a bérabszolga beszélőszerszám dolgozó proletárok tudata felett.

A tudományos világnézet erre alkalmatlan, sőt a hatalmát fenyegeti. Amíg a kapitalizmus, a gondolkodó állat forma létjogosult, addig a tudományos világnézet segíthet az átmenet emberségesebbé tételében. Erre alacsonyabb szinten alkalmas a kapitalista szocializmus, azonban a kapitalizmus nem szereti a következetesen objektív tudományos világnézetet. Ennél magasabb színvonalon működik a népi demokrácia forma, ami a tudományos világnézetre támaszkodva már sokkal alkalmasabb társadalmi modell.

A kapitalizmus a felsőbbrendűek hatalmával veszélyezteti az emberiség létét

A felsőbbrendűség minden formája még csak a gondolkodó állat színvonalát teszi lehetővé az emberiség számára. A termelőerők fejlődésével a kapitalizmus a védelmében fasizmussá alakult át; az emberiség egyre szélsőségesebben megoszlik felsőbbrendű élőködni kapitalistákra és az őket kiszolgáló bér-rabszolgákra.

A feszültség a felsőbbrendű és alsóbbrendű emberiség között elkerülhetetlenül háborúhoz vezet. A robotok uralkodóvá válásával és a vallás felsőbbrendű világnézete segítségével az emberiség többségét a kipusztítás fenyegeti. A kapitalizmus a számára haszontalan proletárok milliárdjait elpusztítja, a „legfőbb lény“ minta erre kitűnően alkalmas segítség.

A vallás az emberiség kipusztulását okozhatja

Bár nyilvánvaló, hogy az intelligens kapitalista a vallást tudománytalannak tartja, de a kizsákmányoló, élőködni, felsőbbrendű érdeke határozza meg a tudatát, az akaratát. Neki ez minta bevált és a képzelt isten és a kapitalista felsőbbrendűségét nagy többségben elfogadják a bér-rabszolgák is.

A kapitalizmusnak uralkodnia kell a bérabszolgák tudata felett, mert a kizsákmányolás miatt ez a hasznos és elkerülhetetlen a számára, ezért ragaszkodik a valláshoz, az isteni legfőbb lény mintához, minden butasága, tudománytalansága ellenére is.

A „Legfőbb Lény“ minta hatékony segítség a felsőbbrendű élőködni kizsákmányoláshoz.

Isten

Isten a vallás szerint a természetfeletti hatalommal rendelkező legfőbb lény, aki a világegyetemet, benne az anyagot a semmiből teremtette, elindította az anyag mozgását, létrehozta a formákat, megalkotta és uralkodik a természet törvényei felett, ami nyilvánvalóan rá nem vonatkozik, mert anyag nélküli öntörvényű szellemi lény.

Isten szellem az anyag nélküli valami, azonban a gondolkodó anyag, az ember számára tudományosan észlelhetetlen, a hívők csak képzelik a létezését, senki sem tud róla konkrétan semmit. Mert az isten a vallás értelmezése szerint a semmi anyagból van, aki a világegyetemen kívül a semmiben létező semmi valami. Tehát az isten, a legfőbb lény az anyag nélküli semmi, a nincs valami, vagyis a nem létező valami.

Bravó! Isten a semmiben létező semmi valami?!

Amit a tudomány nem ismer, a hívők azonban csak hiszik, képzelik, de nem tudják konkrétan, hogy mi az isten, a semmi valami. Persze a hívőknek az isten az nem a semmi, hanem a valami. A semmi valami az mi? **Isten!?**

Ami a következetesen objektív tudomány szerint létezik az csak az anyag, így ha az isten létezik, létezne, akkor ő is csak anyagból van vagy lehetne, az istenanyagból, a szellemanyagból, a semmianyagból.

Azonban istent, a természetfeletti szellemvilágot tudományosan még nem fedezték fel, nyoma sincs, így a léte csak képzelgés, vagyis idealizmus csupán. Bár ki tudja, némi objektív tudományos bizonyíték jól jönne az elfogadásához, de nincs.

Filozófiai kislexikon

isten: természetfeletti mindenható lénynak, a „világ teremtetőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja; a zsidó vallásban — Jahve, a kereszténységben — a Szentháromság (az Atya-, a Fiú- és a Szentlélekisten), az iszlámban — Allah stb.

A teológia felhasználja az idealizmust, amely filozófiailag bizonyítani próbálja isten létét s mint abszolút eszmét, világakaratot, valamiféle személytelen racionális princípiumot tünteti fel istent.

Magyar Katolikus Lexikon

Isten: az összes vallásban a **Legfőbb Lény**, metafizikailag minden lét végső alapja és oka, az Ószövetségben Jahve, az Újszövetségben a három isteni személy, az Atya a Fiú és Szentlélek egy lényege. Minden létezés, mozgás és élet forrása, maga a transzcendencia. Isten maga a létező titok, azért bármit állítunk róla, az csak analóg értelemben érvényes. A vallástörténet tudománya az Isten fogalmat meghatározások nélkül használja, mert nem tér ki az istenség jellemzőire, hanem megelégszik a legfőbb lény fogalmával. A vallásfilozófia istenről úgy beszél, mint a világ első okáról, a mindenség alapjáról és végső céljáról: Isten a lét teljessége, minden lét forrása, a természet, a tört., a kinyilatkoztatás és az egyéni élet alfája és omegája, minden szellemi élet tartalma és minden törekvés végső célja.

Mi az isten?

A tudomány és az isten

Az isten tulajdonságait konkrétan, bizonyíthatóan, a valóságnak megfelelően senki sem tudja megmondani. A következetesen objektív tudomány (tudomány: tudományos módszer és világnézet) szerint nincs semmilyen ismeret, tudományos értékű tény, következtetés az istenről. Az istenben hívők bármilyen logikusan igyekeznek bizonyítani isten létezését, de sohasem jutnak el az objektív valósághoz, de sikeresen eljutnak a képzelt semmihez. Így végül is isten bizonyítására marad a hit, ami azonban nem tükrözi az objektív a valóságot, a képzeletvilága csupán.

A képzeletben létező isten

Az istenben hívők a saját fantáziájuknak, erkölcsüknek, érdeküknek megfelelően értelmezik isten kitalált tulajdonságait, de nincs konkrét, a valóságnak megfelelő tudományosan ellenőrizhető információjuk róla. A hívők nagyon ragaszkodnak a képzeletvilágukhoz, számukra ez pont olyan, mintha valóban létezne, bár tudományosan semmilyen módon nem igazolható.

Az istenben hívők feltételezik, képzelik, hogy isten mindenható, mindentudó, tökéletes, bölcs, igazságos, jóságos, szerető, mindenütt jelenlévő, változatlan, igazmondó, stb., az egyetlen ami mindörökké létezik, ami a semmiből teremtette a világot. Azonban isten létét semmivel sem tudják bizonyítani. Állításaik istenről a képzelet szüleménye, amit nem támaszt alá semmilyen objektív tény.

Az anyag a mindörökké létező

Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, így a tudomány állítása, a tudományos következtetés szerint mindörökké létezik, tehát az anyagot nem teremthette senki és semmi, főleg nem a semmiből.

A tudomány szerint csak az anyag a létezik, és minden létező, bármilyen a formája, megjelenése az csak anyag vagy az anyaghoz köthető valami. Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg. Így egyedül csak az anyag a mindörökké létező, ami a vak természetben minden tudatosság nélkül megállíthatatlanul változik, keletkezik, összetett formákba fejlődik; kivétel a gondolkodó anyag az ember cselekvése, aki tudatosan hozza létre a neki szükséges formákat. Azonban nincs ezt megcáfoló bizonyíték, tény, ezért ezt kell elfogadni tudományosnak, az objektív igazságnak.

A semmi az a nem létező, a nem anyag.

Az isten a hívők szerint a nem létezőből vagyis a semmiből teremtette a létezőt, az anyagot, de ez csak képzelődés, mert ellent mond a tudománynak, a tapasztalatnak, a valóságnak.

Választani kell, vagy a tudomány állítása vagy a tudomány által nem bizonyított képzelt állítás az igaz. Azonban igaz állítás csak az, amit a valóság igazol.

Az isten léte tudományosan nem igazolható!

Valamely állítás megítélésekor mi a különbség a tévedés, a képzelődés, a hazudozás, a szélhámosság között, ha a végeredmény ugyanaz? A lényeg, a meghatározó, az hogy nem igaz állítás, a valóságban nem igazolható. Ebből kell kiindulni.

A következőket objektív tudomány szerint csak az anyag létezik, az állítólagos teremtőjéről, aki a semmiből való szellem valami, azonban erről semmi objektív ismeret sincs. Miért kell istent mégis elfogadni a valóságnak?

De akkor mi az isten?

A következőket objektív tudomány szerint a világegyetemben csak a természet törvényeinek engedelmeskedő anyag létezik, ami nem teremthető és nem semmisíthető meg, más objektíven bizonyíthatóan mindörökké létezőt még nem fedeztek fel.

Másnak, így az istennek, az állítólagos természetfelettinek nyoma sincs. Az isten a tudomány szerint csak a képzelet szülötte, ezért ez idealizmus, mert a valóságban nem, csak a képzeletben, a kitalált virtuális világban létező valami, fantázia csupán, még ha a legfőbb valami is.

Istent és a természetfeletti világot a tudomány még nem fedezte fel, nyoma sincs.

Az anyagot a tudomány igazolja, csak az anyag létezik.

Magyar Katolikus Lexikon

Isten tulajdonságai röviden összefoglalva: teológiai meghatározása szerint Isten tulajdonságai nem különálló részek, hanem az Ő egyetlen, egyszerű és oszthatatlan lényegének emberi értelemmel felfogható különböző megnyilvánulásai. Mivel Isten végtelen és a kategóriák felett áll, e tulajdonságok nem ugyanabban az értelemben (kategoriális rendben) igazak rá, mint a teremtményekre.

Egyszerű tökéletességek (*perfectiones simplices*)

Ezek az alapvető tulajdonságok eszméjük szerint semmilyen hiányosságot vagy korlátozást nem tartalmaznak:

1. **Élet:** Isten a tiszta aktualitás, minden létezés és mozgás belső forrása.
2. **Igazság:** Önmagával való tökéletes azonossága és a valóság abszolút megalapozója.
3. **Jóság:** Isten maga a tökéletesség, a teremtmények számára pedig a végső cél.
4. **Szentség:** Abszolút erkölcsi tisztaság és sérthetetlenség, amely teljesen elkülöníti a bűntől és a világi korlátoktól.
5. **Értelem:** Tökéletes és közvetlen szellemi megismerés (mindentudás).
6. **Akarat:** Szabad, szuverén és a szeretet által vezérelt teremtő erő.

Transzcendentális tulajdonságok

Isten minden létező legfőbb oka, aki a teremtményekben található anyagi és szellemi jóságokat korlátok nélkül, végtelen fokon birtokolja:

7. **Végtelenség:** Nem korlátozza őt sem tér, sem idő, sem semmilyen teremtményi korlát.
8. **Egyszerűség:** Nem összetett, nincsenek benne részek vagy belső feszültségek; az Ő lényege és létezése egy és ugyanaz.

A katolikus dogma szerint ezek a tulajdonságok analógiásan (hasonlóság és még nagyobb különbözőség mentén) érthetők meg: ami a világban tökéletesség, az Istenben mint végső okban bűn és hiányosság nélkül, abszolút módon van jelen.

Természetfeletti

Mit jelent az, hogy természetfeletti?

A természetfeletti a tudomány és a tapasztalat által megismert valóság feletti képzelte valami. Mivel ez csak a képzeletben létező valami, így ebben csak hinni lehet. Ilyen és ehhez hasonló alapokra, bár eltérő módon építik fel világnézetüket a vallások. Ennek a világnézetnek nincs semmilyen gyakorlati haszna az emberiség számára.

Amíg a tudományos módszer és világnézet még nem volt ismert vagy még csak a gyerekcipőben járt, addig azonban a képzelet volt a meghatározó a világ, a természet, a társadalom jelenségeinek a magyarázatában. Ez vitte előre a tudomány felé az emberiséget, ez volt a feladata az idealizmusnak, a vallás világnézete is ezt tükrözi.

A természetfeletti és a tudomány

A természetfeletti szellemvilág, az anyag nélküli valami az csak kitalált vízió, aminek semmi köze az objektív valósághoz, mert a tudomány szerint nem létezik. A léte nem bizonyítható, sőt nem is kell a következetesen objektíven a tudományos módszerrel bizonyítani, az ebben hívőknek csak el kell hinniük és kész.

A vallás a hit, mint placebo hatás

A vallás állításai a természetfeletti világról csak a képzelet szüleménye, mert semmilyen valóságos bizonyítékot nem ad. A képzelt isten jellemzőinek megalkotását a tökéletes, segítő, jóságos valami óhaja motiválta a valóság félelmetes, érthetetlen problémáinak magyarázatira, megoldására, ami segít - bár csak a képzeletben - a nehézségek leküzdésében, de a hívő ember által materializálódva mégis kihatása van a valóságra.

Ez hasonlatos a placebo hatáshoz, aminek azért van jelentősége is, - Gondold, hidd, hogy az isten segít és már közelebb is vagy jobbra forduláshoz! Lehet, hogy ez a kevés segítség nem is olyan kevés, bár nem is igaz mégis hat.

A természetfeletti a benne hívők számára valóságosnak tűnik

A természetfeletti szellemvilág a következetesen objektív tudományos módszerrel nem észlelhető, nem bizonyítható, a hívei számára nem is kell bizonyítani. A természetfeletti szellemvilág létének az állítása valótlan tudománytalan állítás, alapvetően a tudatlanságra, a félelemre, a hiszékenységre épül, nem szereti, nem tűri a tudományos módszert és világnézetet.

De a hívőknek segít a mindennapok gondjai elviselésében. Azonban ez a tévútra, a tudománytalan útra vezeti az emberiséget, ami végül is katasztrófákat okoz, akár az emberiség pusztulását is. A vallás képzeletvilága már nem felel meg az emberiség érdekének, már nincs szükség rá, már van tudományos világnézet, ami elvezet a valóság objektív megismeréséhez.

Csak a tudományos világnézet szerinti gondolkodás és cselekedet segíthet a fejlett termelőerőket, az emberiség boldogulása érdekében működtetni. A tudománytalan világnézet szerinti gondolkodás és cselekedet a vallás segítségével az emberiséget a pusztulás felé vezeti és elveszti uralmát a termelőerők és a társadalom felett.

A természetfelettit a valóságnak elfogadni csak hiszékenységgel lehet

A természetfeletti szellemvilág hívei ezt a virtuális képzelt világot valóságnak fogadják el, úgy mintha az a valóság lenne, a tudatukban ez valóságosnak tűnik, pedig konkrétan nem tudnak róla semmit.

Az istenről, a szellemi lényekről, a természetfelettiről nincs semmilyen következetesen objektív tudományos tény, magyarázat, objektív bizonyíték. Így ennek a világképnek az elfogadásához alapvetően a hiszékenység szükséges.

Természetfeletti vagy tudományos világnézet?

A megmagyarázhatatlan valami az nem a nemlétező természetfeletti hatalom műve, hanem csak ismeretlen, előbb-utóbb ismerté válik, válhat.

Persze az emberiség nem tud mindent megismerni, de amire szüksége van, azt a tudományos módszerrel megfejt.

Marxista fogalomlexikon

Vallás: az emberek mindennapi léte fölött uralkodó külső erőnek fantasztikus tükröződése az emberek fejében, amelyben a természeti erők természetfeletti formát öltenek. A vallás alapvető és döntő ismérve: a természetfelettibe vetett hitt.

Isten: természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtményének” és „irányítójának” fantasztikus alakja.

Filozófiai kislexikon

Valamely képzet vallásos jellegének fő meghatározó ismérve, hogy természetfelettibe vetett hittel kapcsolatos. Ide tartozik, először is, természetfeletti lények (istenek, szellemek) reális létében, másodszor, természetes jelenségek közötti természetfeletti kapcsolatok létezésében (mágia, totemizmus), és harmadszor, anyagi tárgyak természetfeletti tulajdonságaiban (fetizmus) való hit. A vallásos ember hite szerint a természetfeletti lények, erők, ill. tulajdonságok pozitívan vagy negatívan befolyásolhatják az életét, ezért minden vallás bizonyos előírásokat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy a hívő hogyan viselkedjék a természetfelettivel szemben. Ezek az előírások a vallásos kultuszban realizálódnak.

Magyar Katolikus Lexikon

A **Magyar Katolikus Lexikon** szerint a **természetfeletti (természetfölötti)** fogalma tág értelemben az **anyagi világ és a természet törvényei fölött álló**, a teológiában pedig a **teremtmények képességeit és igényeit meghaladó** valóság. Abszolút értelemben maga **Isten és az Ő ingyenes, üdvözítő közeledése** az ember felé.

A fogalom lényege 3 pontban

Törvényeken túli: Kívül esik a fizikai világ szabályain.

Ember feletti: Meghaladja az emberi értelem és természet határait.

Isteni ajándék: Magában foglalja a kegyelmet és az üdvösséget.

Gyakorlati példák a lexikon alapján

A korai egyházatyák a természet erejét meghaladó, kézzelfogható eseményekre használták a kifejezést:

A **csodákra**

Jézus **megtestesülésére** és tanítására

Az **átlényegülésre** (az ostya és bor Krisztus testévé és vérévé válására)

A **kegyelemre**, mint fentről kapott ajándékra

A természetfeletti és a kegyelem kapcsolata

A kegyelem a természetfeletti valóság **legfontosabb megnyilvánulása** az ember életében.

Ingyenes ajándék: Olyan isteni adomány, amelyet az ember a saját erejéből nem tud kiérdemelni.

Felemeli a természetet: A kegyelem nem rombolja le az emberi természetet, hanem tökéletesíti és alkalmassá teszi az istenkapcsolatra.

Célja az üdvösség: A természetfeletti életre (Isten belső életében való részesedésre) hívja meg az embert.

A természet rendjének pontos teológiai magyarázata

A természet rendje (ordo naturae) a teremtet világ saját törvényszerűségeinek összessége.

Isten terve: A világot Isten bölcsessége alkotta meg, saját belső szabályokkal és célokkal.

Öntörvényűség: Az anyagi világ, a fizikai törvények és az emberi természet önmagukban is működőképesek.

Korlátozottság: Ez a rend önmagában zárt, és képtelen arra, hogy segítség (kegyelem) nélkül elérje a természetfeletti célt, Istent.

Hiszékenység

A vallás képzeletvilága magán hordozza az emberiség fejlődése kezdeteinek nyomait, de alapvetően az idő múlásával sem tudott elszakadni az eredeti állításaitól. Kezdetekben a világ magyarázatát az idealizmus képzeletvilága segítette, a vallás is ezt tette, de a modern korban ez már gátolja a fejlődést.

A hiszékenységgel a társadalmi haladás ellen

A vallások dogmatikus világnézete az emberiség fejlődésével egyre inkább a tudomány és a társadalmi haladás ellenessé vált. A világnézete a hiszékenységre, a tudománytalanságra, a tekintélyre alapul; az objektíven létező valóságot meghatározóan a képzeletével magyarázza, így azonban nem válhat tudományos értékűvé; világnézete a tudományos gondolkodást, a társadalmi haladást gátolja.

A kapitalizmusnak nem érdeke a kommunizmus, a **gondolkodó ember**ré válás, a **társadalmi haladás**, a demokrácia és az emberi jogok fejlődése, megvalósítása.

A kapitalizmusnak a működése érdekében az individualista erkölcsére épülő hamis világnézetét hiszékenyen elfogadó emberiségre van szüksége, mert a **gondolkodó állat** emberi forma konzerválása az érdeke és ebben nagy segítségére van a vallás, ami szintén a hiszékenységre alapozza világnézetét. Így fog össze a kapitalizmus és a vallás a társadalmi haladás ellen a hiszékenységre támaszkodva.

A gondolkodó állat forma jellemzője

A gondolkodó anyag a földön az ember, aki rendszertanilag az állatvilághoz tartozik. Az emberiség **gondolkodó állat** korszaka az ősembertől fejlődve a kapitalizmus végéig tart. Jellemzője alapvetően az egyéni érdek dominanciája a társadalmi érdek felett. A termelőerők színvonala csak ezt teszi lehetővé.

A **gondolkodó állat** korban a gondolkodás és képzelőerővel rendelkező ember-állat a szerszámkészítéssel és a munkával termeli meg a létszükségleteihez szükséges dolgokat és szervezi a társadalom életét. A kollektív termelés még alá van rendelve az egyéni érdeknek; ennek legfejlettebb formája a kapitalizmusban jön létre.

A **gondolkodó állat** kori ember-állat már társadalomban él és a fejlődéssel egyre inkább kollektív formában termel, de az önérdeke a meghatározó; így kisebb-nagyobb mértékben a szűkös mennyiségben termelt javak elosztása miatt az ember-ember elleni küzdelem a jellemzője.

A **gondolkodó állat** korra meghatározó az idealizmusra épülő világnézet uralma, amit lassan a történelem folyamán felvált a tudományos materializmus világnézete. Így a **gondolkodó állat** kor világnézeti összképe a hiszékenységre alapuló idealizmus különböző formái és a tudományos világnézet zavaros kotyvaléka.

A gondolkodó ember (emberiség) jellemzője

A gondolkodó emberré válás a kapitalizmus meghaladásával veszi kezdetét. A kapitalizmus hanyatló korszaka a kapitalista szocializmus még a **gondolkodó állat** korszaka, de már megjelennek a társadalmi tudatosság első formái.

A **gondolkodó emberré** (emberiséggé) válás a népi demokrácia, majd a szocializmussal veszi kezdetét - ezek azonban még átmeneti formák; de a fejlődésével végül az emberiség eljut a kommunizmusba, ami már a **gondolkodó ember** (emberiség) korszaka.

A **gondolkodó ember** (emberiség) jellemzője a kollektív társadalmi forma és a tudományos világnézet, a valódi - gazdasági-politikai-társadalmi - egyenlőségen alapuló demokrácia és az emberi jogok megvalósulása.

Feltétele a termelőeszközök olyan hatalmas fejlettsége, hogy a magas színvonalú létfeltételekért már nem kell harcolnia az embereknek egymás ellen. Ehhez elkerülhetetlen a tudományos materialista világnézet uralma az emberiség felett.

A hiszékenységre vezető út

A **gondolkodó állat** korszakára jellemző idealizmus azonban elkerülhetetlen volt az emberiség fejlődésében. A vallás keletkezésekor a tudományos módszert és világnézetet az emberiség még nem ismerte vagy nagyon kezdetleges állapotban volt még.

Így maradt a képzeletre alapozott gondolkodás, az idealizmus. Mivel az így keletkezett világnézetet még nem lehetett következetesen a tudományos módszerrel bizonyítani, így elfogadásához szükséges volt a tekintélyre alapuló hit, ami azonban elkerülhetetlenül a **hiszékenységre** vezetett, ami végig kísérte a **gondolkodó állat** kori emberiség történelmét.

A társadalmi haladás lényege

A társadalmi haladás a termelőerők, a tudomány, a demokrácia, az emberi jogok fejlődését jelenti, a végcél a kommunizmus, a **gondolkodó emberiség** világa, ahol ez megvalósul. A **gondolkodó állat** korában az emberiség - ami a kapitalizmus végéig tart -, még képtelen a valódi demokráciában működő kollektívizmusra, a következetesen objektív tudományos világnézetre; mert az ember az embernek a farkasa még, a kapitalizmus végéig azonban dominánsan csak ez lehetséges.

A emberiség gondolkodó állat kora

A kapitalizmus szükségszerűen még csak az emberiség **gondolkodó állat** korszaka, a beszélőszerszámok világa. A kapitalizmus dolgozó emberiségét az osztályérdek ellenére csak a hiszékenységre támaszkodó világnézettel és az ennek megfelelő erkölccsel lehet csak kordában tartani, erre segítségnak a vallás idealizmusa, tudománytalan képzeletvilága kitűnően alkalmas.

A kapitalizmus, a vallás és a hiszékenység

Az isteni és a kapitalista felsőbbrendűség elfogadásához a **hiszékenység** elkerülhetetlenül szükséges. Mert, ha a bérabszolgák gondolkodnának a sorsukon, az osztályhelyzetükön, akkor lázadoznának, harcolnának emberi jogaikért.

„**Hiszékenység:** Olyan tulajdonsága valakinek, amelynél fogva könnyen hisz, vagyis a másoktól mondottakat vizsgálat nélkül mint valókat, megtörténeteket elfogadja. Könnyen félrevezethető (személy), aki bármiben könnyen hisz, bármit gondolkodás nélkül elfogad.“

Vallás hiszékenység nélkül nem létezik.

A vallásra a hiszékenység a jellemző, mert nem igényli, nem tűri, nem szereti a következetesen objektív tudományos bizonyítékokat, a valóság alapján a gondolkodást.

A hiszékeny hívők vakon, gondolkodás nélkül elfogadják a vallási tekintélyek vízióit.

A vallás a tudományt

alapvetően a tudománytalansága bizonyítására használja fel

A vallás a világnézetét a hiszékenység mellett a tudomány eredményeinek következetlen felhasználásával is bizonyítani szeretné, ami ellen valójában harcol. Bizonyítani akarja a nemlétező semmi valami létezését, amit azonban saját maga képzelt, spekulált, fantáziált, és azt még el is hiszi.

Az ismeretlen, a vallás és a tudomány

Sok mindent nem ismer még az emberiség, sok jelenségre nincs következetesen objektív tudományos magyarázat, azonban ezeket nem szabad az objektivitást nélkülözve a tudományoskodó spekulációval, a tudománytalan idealista képzelet alapján megmagyarázni, hiszékenyen elfogadni.

A különböző vallásokban a képzelet által kitalált világnézetekben a hiszékenységgel elfogadott jellemzők, tulajdonságok változatosan eltérően jelentkeznek.

Marxista fogalomlexikon

Hit: „valamely jelenség igaz voltának bizonyítás nélküli elismerése. A természetfelettibe (isten, angyalok, ördögök stb.) vetett vak hit minden vallás alkotóeleme. Ebben az értelemben a hit nem különbözik a babonától.

A vallási hit ellentétben áll a tudással. Mindamellett sok idealista filozófus próbálja összebékíteni a hitet és a tudást, vagy a hitet a tudás helyébe állítani (Fideizmus).

Köznapi értelemben a hit olyan tudományos következtetésekre, hipotézisekre vetett meggyőződés, amelyeket az adott pillanatban még nem lehet kísérleti úton bizonyítani. Az ilyen hit a már elért és gyakorlatban kipróbált tudásra épül.

A **Magyar Katolikus Lexikon** alapján a **hit** és a **hiszékenység** két egymással teljesen ellentétes szellemi és vallási fogalom, amelyeket élesen el kell választani egymástól:

Hit (fides): Teológiai értelemben egy **isteni erény**, a kinyilatkoztatás tudatos, értelmes elfogadása. Alapja és motívuma **Isten tekintélye**, aki maga az igazság, és aki nem vezethet félre. A hit nem vak engedelmesség, hanem az emberi értelem és szabad akarat tudatos, felelősségteljes döntése.

Hiszékenység: A hit eltorzulása, egyfajta **vallási vagy szellemi hiba**. Alapja nem a biztos isteni tekintély, hanem az emberi naivság, a kritika hiánya vagy a megalapozatlan állítások, babonák vak elfogadása. A lexikon szemléletében a hiszékenység mentes a józan észről és az igazi vallási megfontolástól.